

[Tholstrup.]

halvt år må anses for fuldt tilstrækkeligt hertil, og derfor tilslutter jeg mig det ændringsforslag, som er stillet af de konservative udvalgsmedlemmer. Skulle dette blive forkastet, vil jeg anbefale at stemme for det radikale forslag, og såfremt intet af disse to skulle blive vedtaget, så tror jeg ikke, vi kan stemme for lovforslaget som helhed. Selvom det ændringsforslag, der stilles af flertallet, er en forbedring, synes vi ikke, at det er tilstrækkeligt til at motivere lovens opretholdelse.

Anker Lau: Vi står her overfor en betænkning, hvor det kan være meget vanskeligt at se nogen virkelig større principiel forskel mellem de forskellige partiers udtalelser. De er i virkeligheden så tæt ved hinanden, at jeg synes, det måtte have været meget nemt at enes om en fælles indstilling om en så vigtig sag som denne. I virkeligheden er det jo nærmest kun en dato, 1. oktober eller 15. november, der til syvende og sidst er det afgørende, og jeg har meget svært ved at forstå, at man ikke har kunnet enes om en fælles indstilling, når man alligevel har erkendt det rimelige i, at en vis frist må der til for at få gang i denne afvikling, som nu fra alle sider ønskes. Det kan vel også være rimeligt, at man stræber efter, at dette tidspunkt kommer til at falde nogenlunde sammen med revisionen af vareforsyningsloven og prisloven og hele det kompleks af planøkonomiske love, som vi har, så at man på eet tidspunkt kan optage disse love til en samlet behandling. Det synes jeg der kan være megen fornuft i, og det er jo til syvende og sidst noget i den retning, de fleste af udtalelserne stiler imod. Men det afgørende for mig er nu, at der her er et flertal, hvorfra der gives tilslutning til, at det formentlig nu er sidste gang, man vedtager eksportloven i dens nuværende form.

Jeg har jo ikke været medlem af det nedsatte udvalg, men det er vel naturligt, at interesserne her har måttet brydes, når der kommer henvendelser udefra fra forskellige sider med forskellige interesser. Det er helt naturligt. Det er formentlig sket i visse skarpe vendinger fra forskellig side, det er der ikke noget som helst mærkeligt i, men jeg vil dog tillade mig at bestride,

at Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret har gjort eller sagt andet, end hvad man virkelig mener at kunne stå ved. Hvis der ikke er enighed om dette, eller det kan give anledning til strid, så vil jeg dog finde det rigtigt, at de parter, der interesserer sig for den økonomiske side af denne sag, søger sammen til forhandlinger for at få disse uoverensstemmelser undersøgt og bilagt. I alt fald synes jeg ikke, at det hører hjemme i denne sal at opgøre stridigheder mellem forskellige interesseorganisationer denne sag vedrørende.

Efter de faldne udtalelser fra det ærede medlem hr. Jørgen Gram føler jeg mig dog nu sikker på, at det er meningen, at denne lov virkelig skal udløbe den 15. november. Man må derefter optage forhandling om, hvad der så skal ske med den. Om den helt kan undværes, er måske tvivlsomt, men jeg føler mig sikker på, at eksportudvalgenes monopolstilling ikke vil blive søgt opretholdt efter denne dato, og da jeg fuldtud kan tilslutte mig de bestræbelser, der her kommer til udtryk, kan jeg udmærket godt stemme for det forslag, som det ærede medlem hr. Jørgen Gram er medforslagsstiller til sammen med den højtærede landbrugsminister og flertallet indenfor udvalget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker flertallet for den indstilling, det har givet angående forslaget. Der er fra forskellig side talt om, at man må nå hen til en afvikling af den lovgivning, der her behandles, og når det er tilfældet, at der praktisk talt fra alle sider udtales ønsker i den retning, så har jeg noget ondt ved at forstå, at der er så stor forskel mellem de anskuelser, der er udtrykt. Det eneste, der i virkeligheden skiller, er, at nogle partier siger, at denne bemyndigelse til i visse tilfælde at give udvalgene en monopolstilling med hensyn til eksporten af varer må ophøre på en bestemt dato. Jeg erkender min uformuenhed på dette område: at jeg skulle være en så stor seer, at jeg kan sige: den og den dato er lige akkurat den dato, da det bør ophøre. Jeg har ondt ved at se, at nogen har mulighed for at kunne sige bestemt, at på den dato kan det lade sig gøre. Man ser jo også, at efter det ene af de to ændringsforslag, der er stillet i så henseende, skal bemyndigelsen ophøre den